

نگاهی به کتاب «آوریل درون کودتا» اثر ارنستو ویلگاس پولزاک

روایت شکست یک کودتای رسانه‌ای در ونزوئلا

عکس: ابوالفضل نسایی / ایران

کتاب «آوریل درون کودتا» ترجمه فارسی کتابی به قلم ارنستو ویلگاس پولزاک، وزیر فرهنگ ونزوئلاست. مراسم رونمایی از این کتاب که توسط انتشارات «ایران» ترجمه و منتشر شده است با حضور محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و همچنین ارنستو ویلگاس پولزاک وزیر فرهنگ ونزوئلا، روز جمعه، بیست و نهم اردیبهشت ماه در سرای ملل سی و چهارمین دوره نمایشگاه کتاب تهران برگزار شد.

«آوریل درون کودتا» مقاله تاریخی ویلگاس پولزاک، برای اولین بار در سال ۲۰۰۹ منتشر شد و ۱۰ سال بعد، دولت ونزوئلا این کتاب را که نویسنده آن به عنوان بازنگری سیاسی، نقش اصلی را در این نمایشنامه ایفا می‌کند، به صورت رایگان میان مردم توزیع کرد.

در «آوریل درون کودتا» با چهره واقعی سیاست آشنا می‌شویم و می‌بینیم آنها چگونه در آوریل تیره و تار، جنازه‌هایی روی دست مردم گذاشتند که مرگشان با خون‌سردی و از پیش برنامه ریزی شده بود. این کتاب ما را به ونزوئلا در چنین مقطع حساسی می‌برد و برای ما تعریف و مستندسازی می‌کند که چرا باید آوریل ۲۰۰۲ را آوریل ژنرال‌های حقه باز و نفرت انگیز دانست و همچنین زمانی برای افسان‌نقاب از چهره رسانه‌های جهان. با این حال آوریل ۲۰۰۲ در ونزوئلا چهره دیگری هم دارد و آن مقاومت مردم غیرنظامی و نظامی است که به شیوه‌ای مثال زدن و مصمم، به سرعت توطئه کودتا را خنثی کردند و رئیس جمهور مخلوع را به دفتر قانونی خود بازگرداندند. این کتاب، یک سند ضروری و رستاخیز مردمی ضد کودتا در ونزوئلا به حساب می‌آید و امروز نیز کتابی است قابل اعتنا و قابل مراجعه که اینک در اختیار خوانندگان ایرانی قرار گرفته است. در ادامه مقدمه آقای ویلگاس درباره کتاب خود را می‌خوانید:

در حال حاضر ما با جهانی به شدت متشنج سرو کار داریم. با وجود پیشرفت‌های علمی و فناوری، هر روز تضاد بین واقعیتی که در آن زندگی می‌کنیم و آرزوهای ارزشمند بشری مانند برابری، آزادی، عدالت اجتماعی و صلح بیشتر می‌شود. در نظام سرمایه‌داری غالباً انحطاط‌هایی دیده می‌شود که به سبب آنها شکاف بین غنی و فقیر و غنی پیوسته افزایش می‌یابد و در نتیجه امکان بروز درگیری‌ها و جنگ‌ها چندین برابر می‌شود و به نوبه خود تهدیدهای متعدد و متنوعی را برای ثبات دولت‌ها ایجاد می‌کند.

در این زمینه، ونزوئلا که همواره مرکز ثقل منطقه و ژئوپلیتیک کل قاره آمریکا بوده است، با مداخله‌گرایی آشکار، رویه انحرافی مداخله‌گرانه در امور داخلی سایر کشورها که معمولاً توسط قدرت‌های خارجی انجام می‌شود و گروه‌های قدرت طلب و از طریق اقدامات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و نظامی و غیره مواجه بوده است. در همین راستا، در دسامبر ۱۹۹۹، با انتخاب هوگو رافائل چاوز فریاس به عنوان رئیس‌جمهور و ظهور یک انقلاب بولیواری، این مداخله‌گرایی به شدت برجسته شد. این مداخلات بی‌شک حاصل تصمیم قاطع برای تغییر کامل دولت ونزوئلا و مسیر به سمت یک مدل سوسیالیستی انسانی، عادلانه و برابر و مخالفت صریح با زیاده‌روی‌هایی بود که طبقات حاکم سیاسی دو حزبی پونتوفیجیستا انجام دادند که بر کل جامعه، بویژه قشرهای اجتماعی همیشه محروم و آسیب‌پذیر تأثیرات ماندگاری را گذاشت.

هوگو چاوز در دسامبر ۱۹۹۹ با تصویب قانون اساسی جدید که توسط اکثریت قریب به اتفاق مردم ونزوئلا شکل گرفت، موفق شد در مدت کمی تغییرات ساختاری بی‌سابقه‌ای را انجام دهد. در نوامبر ۲۰۰۰، تحت حمایت قانون توانمندی که قبلاً توسط مجلس ملی تصویب شده بود، مجموعه‌ای از قوانین را در جهت منافع جمعی که بر منافع شرکت‌های اقتصادی و رهبران سنتی احزاب تأثیر می‌گذاشت، وضع کرد. این اقدام منجر به انجام تظاهرات فریبکارانه‌ای شد که در شهر کاراکاس متمرکز و اوج آن در ۱۱ آوریل و زمانی بود که علیه هوگو چاوز کودتا شکل گرفت که خوشبختانه، دو روز بعد به نفع مردم خنثی شد و چاوز دوباره به قدرت رسید.

ارنستو ویلگاس پولزاک، روزنامه‌نگار، سیاستمدار، نویسنده و روشنفکر مشهور، با مسئولیت‌هایی در سمت‌های مختلف در سطح مدیریت کلی ملی و به‌عنوان آخرین وزیر ارتباطات و اطلاعات رئیس‌جمهور هوگو چاوز شخصیت برجسته‌ای است که نسخه جدیدی از «آوریل، درون کودتا» را به‌عنوان یک گزارش تاریخی استثنایی به ما ارائه می‌دهد که در آن - به قول خودش - جزئیاتی مطرح شده‌اند که روایت آنها فقط توسط یک روزنامه‌نگار کارکنه بسیار فعال که در آن روز سرنوشت‌ساز، این رویدادهای تکان‌دهنده را مبتنی بر اصل گزارش اطلاعات واقعی، به‌موقع و بدون سانسور و به‌صورتی صریح و شفاف مشاهده و گزارش می‌کند، امکان پذیر است. این کودتا نه تنها به زوال عوامل کودتا که با رضایت رسانه‌ها و عدم شفافیت اخبار وحشتناک آن میسر شد و می‌خواست با ایجاد هرج و مرج و ناامنی و مرگ، کشور را بی‌ثبات کند. این اثر با تدبیری تیزبینانه به خیانت نخبران توطئه‌گری می‌پردازد که تلاش می‌کردند بدون بکارگیری ابزارهای خشونت‌آمیز و بی‌آنکه با واکنش قدرتمند سرشار

عکس: ابوالفضل نسایی / ایران

آگهی استعلام کتبی عمومی یک مرحله‌ای

شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد «انجام بازرسی، بازسازی و ردیف‌چینی کاور پلیت‌های توربین گازی MS5002D» خود را از طریق برگزاری استعلام کتبی به یک شرکت معتبر واگذار نماید. بدین منظور از کلیه شرکت‌های معتبر و مجرب دعوت می‌نماید، جهت ثبت‌نامه در سامانه معاملات این شرکت و دریافت اسناد استعلام کتبی، پس از انتشار این آگهی به بخش سامانه معاملات این شرکت به نشانی <https://dargah.parspc.ir> مراجعه فرمایند.

در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره تلفن ۰۷۷-۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.

سایمون بولیوار، کاخ دولتی
اگوستورا، ۲۰ نوامبر، ۱۸۱۸
فرمانده ژنرال ولادیمیر پادرینو لویز
وزیر قدرت مردمی دفاع

روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس

از عزت و شجاعت توده‌های مردمی روبه‌رو شوند، قدرت را قبضه کنند. نیک می‌دانیم که الگارش‌های مسلط، همواره جریان‌های مترقی و پیشرو را تحقیر می‌کنند و به بیراهه می‌کشانند. در جریان چنین حوادث ناگوار، من به‌عنوان فرمانده گردان پیاده نظام «آزادی سیمون بولیوار» منصوب شدم که یک واحد تاکتیکی مستقر در فورته تیونا مکانی بود که اکثر اقدامات فتنه‌جویانه در آنجا رخ می‌دادند.

به همین دلیل، با یک فروتنی صمیمانه، می‌توانم خود را شاهدهی استثنایی بدانم و با مسئولیت حقایق مندرج در این اثر را تأیید کنم و مدعی بالاترین میزان حرفه‌ای‌گری یک نویسنده صادق باشم و بدون ترس از ارتکاب اشتباه، آن را یکی از کامل‌ترین آثار عینی و دقیقی که در این زمینه ارائه شده‌اند، معرفی کنم.

کاوش در این اثر ژورنالیستی خارق‌العاده نه تنها ما را از بابت روایت جالب آن خشنود می‌سازد بلکه تحلیل آنچه را که شاید بتوان یکی از پیچیده‌ترین بخش‌های تاریخ معاصر ما تلقی کرد، آسان می‌کند و در نتیجه به ما این امکان را می‌دهد که تفسیری از واقعیت اجتماعی سیاسی ملی آن زمان و حال داشته باشیم.

در آوریل ۲۰۰۲ دولت وقت به ریاست پدرو کارمونا استانگا می‌خواست تمام نهادهای مورد تأیید قدرت اصلی (مردم ونزوئلا) را که حاکمیت مردمی را محقق می‌کرد، نابود کند که این توطئه ماهیت فاسد و فاشیستی این شبه‌رهبران را آشکار می‌کرد.

به‌عنوان یک سرباز، آن روز به‌عنوان فرمانده گردان و امروز به‌عنوان وزیر نیروی مردمی برای دفاع، با اقتضای یک نظامی بسیار مشغولم که بگویم جنبش نیرومندی از درون نیروهای مسلح ملی بولیواری ظهور کرد و به مردمی پیوست که شدیداً خواستار حضور رئیس‌جمهور قانونی و انجام اقدامات لازم برای بازگرداندن او به قدرت و برقراری مجدد تداوم قانون اساسی بودند. این حقیقت اولین نمایش بزرگ اتحاد غیرنظامی - نظامی و مفهوم زیبایی است که توسط فرمانده معظم کل قوا در آگاهی جمعی ملت نهادینه شد و در حال حاضر قدرتمندترین و مستحکم‌ترین پایگاه دفاع همه‌جانبه ملت است.

امروز میهن عزیز ما با روش‌ها و بازیگرانی جدیدی که به دنبال اعمال الگوی تغییر رژیم اجباری کلاسیک هستند که قبلاً در بسیاری از کشورهای دیگر توسط امپراطوری آمریکا اعمال شده بود، از تجاوری بزرگ‌تر از آنچه در سال ۲۰۰۲ متحمل شد، در رنج است.

این یک تهاجم ترکیبی است که قدرت نرم و سخت را با حمایت برخی از کشورها و سازمان‌های چندملیتی ترکیب کرده و هدف نهایی آن سرنگونی دولت فعلی و ایجاد دولتی قانع به منافع کوچک است که دست دشمنان را برای تصاحب ثروت کشور باز می‌گذارد و مطالبات اجتماعی را که در پرتو انقلاب بولیواری به وجود آمدند، تضعیف می‌کند. در پایان باید یادآور شوم که خواندن کتاب «آوریل درون کودتا» هشداری است برای ونزوئلایی‌هایی که عاشق این سرزمین پر نعمت هستند تا از تکرار اشتباهات گذشته خودداری و خود را از نظر اخلاقی تقویت کنند و با تکیه بر ارزش‌های معنوی‌ای چون بزرگترین سنت‌های آزادی‌خواهانه‌ای که از بولیوار، زامورا و چاوز به ارث برده‌اند، به مبارزه خستگی‌ناپذیرشان برای حفظ کرامت، حاکمیت و استقلال ملی ادامه دهند.

«... مردم ونزوئلا مصمم هستند که خود را به‌طور کامل در میان خرابه‌های آن دفن نکنند، اگر اسپانیا، اروپا و جهان اصرار دارند که آن را زیر یوغ اسپانیا خیم کنند.»